Vilém peče housky (My Old Man The Dustman) - Urbánková, Naďa

Já vdávala se mladá a hloupá ještě víc
těch nabídek no řada a žádná z Nemanic
můj Vilém voněl chlebem nebe v očích měl
tím modrým nebem mě zmát,
ach, ach, bohužel

Můj Vilém peče housky a málo mě má rád
on očíčka má ouzký a věčně chtěl by spát
já ráno stojím v krámě a smutná se vám zdám
jen koukejte na mě pro mě za mě
jak tu uvadám

Můj muž se s těstem hmoždí a dělá jako kat
však sotva přidá droždí už zívá a jde spát
ať živnost kdekdo chválí ať chválí boží dar
mě nestačí přece oheň z pece
chci mít jiný žár

Můj Vilém peče housky a málo mě má rád
on očíčka má ouzký a věčně chtěl by spát

Recitativ:
ONA: jo, jo, jo je to tak, je to tak
 ON: chudák holka
ONA: jen mě nelitujte
 ON: Vilém zkrátka v noci peče a ve dne spí
ONA: Hm, jenom ho nelitujte

Já v neděli hned zjitra si vyšla do Všetat
tam pekařka je chytrá snad radu může dát
už z dálky jak mě vidí ty oči bledou líc
hned naproti chvátá holka zlatá
neříkej mi nic

Tvůj Vilém peče housky a málo tě má rád
a očíčka má ouzký a věčně chtěl by spát

Recitativ:
ONA: tak, tak takhle to bylo
 ON: je pěkný, že ji politovala,
     ale jen jestli ji taky něco poradila
ONA: no, to se budete divit
 ON: no

Byl večer vyšly hvězdy a v domě voněl kmín
já žebřík dala ke zdi a vzhůru na komín
prý jedna cihla stačí a oheň nemá tah
teď běhej si marně po pekárně
s těstem na rukách

Můj Vilém nepek housky
a měl mě hodně rád
už oči neměl ouzký a vůbec nechtěl spát

Recitativ:
ONA: tak, tak, tak, tak takhle to přesně bylo
 ON: co že to dala na ten komín?
ONA: hm, cihlu pánové cihlu
 ON: jsem zvědavej kdy ji sundá

ONA: na to je čas

Je ráno slunce pálí my otvíráme krám
a z okolí i z dáli jdou zákazníci k nám
já volám housky nejsou a hlas mi štěstím zjih
mám police prázdné obchod vázne tomu
říkám hřích

Můj Vilém nepek housky a měl mě hodně rád
teď očíčka má ouzký a dlouho bude spát
já volám housky nejsou a pekař musí spát
ať město se hněvá mně to neva
jen když mě má rád